

Kirje "nokialaiselta" – Meller & Psalmi 45, kännykät

Hei Pasi,

Hienoa, että sait pilakuvan Melleristä nettiin. Saa nähdä miten ihmiset reagoivat nyt tähän kuvaan ja muihin paljastuksiin.

Meller oli muuten äänessä jälleen sunnuntaina "Taivaan ja maan väliltä" -ohjelmassa - tällä kertaa Moskovasta käsin. Tuntuu että ohjelmaan soittelee vain ihmisiä, jotka haluavat miellyttää Melleriä ja kumppaneita. Kaikki järjestään kehuvat Mellerin vastauksia tyyliin: "oli hyvin opettavaista...selvensi asioita paljon...jne." Etenkin (vanhat) naiset soittelevat sinne ja imartelevat häntä. Meller on tietenkin hyvin otettu näistä. Minua ällöttää. Meller vastaa yleensä hyvin diplomaattisesti (yrittää miellyttää), ettei häntä vain saataisi kiinni mistään; ei sano siis paljon mitään. Jos sanoo jotakin, niin kukaan ei tosissaan ajattele Mellerin vastauksia tarkemmin - hän on taitava eksyttäjä. Nytkin heti ensimmäiseen kysymykseen koskien psalmia 45 (ja etenkin jaetta 10) tuli Melleriltä aivan väärä selitys. Siinähan puhutaan kuninkaan (Jeesus, Daavid?) häistä. Kuningas eli Jeesus on ihmislapsista ihanin ja suloisin. Kuningatar tarkoittaa psalmissa kuninkaan (=Jeesus?) morsianta eli seurakuntaa symbolisesti eikä Israel-vaimoa niin kuin Meller väitti. Kuningasten tyttärillä (joe 10) Meller tarkoitti sitten pakana- eli morsiusseurakuntaa. Hän väitti siis, että morsiusseurakunta olisi mukamas kuningattaren eli Israel-vaimon tytär. Mitä hölynpölyä! Eikö nämä kuningasten tyttäret pikemmin ole taivaan enkeleitä (Jumalan tyttäriä) tai sitten israelilaisia kuten neitsyeillä (morsiusneidoilla) yleensä heihin Vanhassa testamentissa viitataan (neitsyt Israel)? Yhdessä jakeessa (mm. joe 14) viitataan kuningattarella eli morsiamella kuninkaan tyttäreen. Tässä tapauksessa kuningas tietenkin on Isä Jumala - muutoin yleensä psalmissa viitataan kuninkaalla Jeesukseen tai Daaviidiin. Häistä joka tapauksessa on kysymys psalmissa 45, jossa kuningasten tyttäret eli kuningattaren ystävättäret toimivat morsiusneitoina. Jos oletetaan, että kuningatar tarkoittaisi Israel-vaimoa, niin kuninkaan tytär olisi tällöin korkeintaan ne 144 000 messiaanista juutalaista (Ks. Ilm.12 ja "poikalapsi"), ei koko morsiusseurakunta. On totta siis, että Israelia kutsutaan Jumalan vaimoksi, mutta tässä psalmissa ei kuningattarella viitata Israeliin. Kuningatar on symbolisesti morsiusseurakunta tai jos kirjaimellisia ollaan niin jopa jokin arkki- tai ylienkele (kuninkaan eli Jumalan tytär). Vielä Ilm.12:n mukaan "poikalapsi" tai kuninkaan tytär on morsiusseurakunta, jos 1. vaimo (kuningatar) tarkoittaa koko maailmanlaajuista kristikuntaa eli kirkkoa.

Tuosta viimeisimmästä suomentamastasi Mac Dominickin artikkelista (Leikkimässä kirkkoa numeroiden mukaan, Osa 8c) vielä sen verran, että minulla heräsi sellainen ajatus kun puhuttiin tulosperusteisen uskonnon päämäärästä: seurakunnan sopeuttaminen postmoderniin kulttuuriin, niin eikö tämä nykyinen kännykkäkulttuuri ole osa tätä postmodernia kulttuuria, joka vetää seurakuntaa maailmallisuuteen ja pedon valtapiiriin? Nokian liikkeen karismaattisissa tilaisuuksissa mm. Markku Koivisto esittelee Nokian kommunikaattoria kädessään ja näin antaa tietyn hyväksyntänsä tälle kännykkäkulttuurille ja Nokia-firmalle. Karismaattiset kristityt muutenkin ovat hyvin maailmallisia kun suosivat näitä kännyköitä; mm. kokouksissa soivat kännykät usein. Markku Koivisto muuten oli viime lauantaina (1.11.) televisiossa esiintymässä Mtv3:n ohjelmassa Vaarallinen risteys. Hän ei todellakaan esiintynyt edukseen; hyvin ahdasmielisen (lakihenkisen) kuvan antoi itsestään ja uskostaan. Uskovien täytyy esim. olla yhtä aktiivisia ja hengessä palavia (s.o. juosta kokouksissa, evankelioida ja tehdä hyviä tekoja) kuin jotkin apostolisen ajan kristityt. Minusta oli aivan luonnollista tuohon aikaan, kun kristinusko syntyi, että se synnytti innokkuutta varsinkin apostolien keskuudessa; evankeliumi oli saarnattava kaikkeen maailmaan ja näytettävä

todeksi. Lisäksi oltiin juuri siirtymässä Vanhasta lakihenkisestä liitosta Uuteen liittoon (eräänl. siirtymävaihe). Apostolien teot näyttää olevan Markku Koiviston mielestä tärkein kirja Raamatussa, jota pitää sellaisenaan soveltaa nykykristillisyyteen.

Kännykkähän on paljon vienyt ihmisiltä yksityisyyttä: pitää olla kaikkialla kaikkien tavoitettavissa kaiken aikaa. Kännykkä on eräänl. esiaste pedon merkin tai pedon kuvan tulemisessa. Kännykkäverkon avulla (GPS-paikannus) voidaan mm. paikantaa kännykkää käyttävä ihminen. Kyllä minusta uskovien olisi hyvin varauksellisesti suhtauduttava tähän nykyiseen kännykkäbuumiin ja mieluiten hankkiuduttava eroon kännyköistä, jos ei nyt aivan välttämättä tarvitse sellaista. On kännykästä joissakin tapauksissa hyötyäkin, mutta ylipäätään se ei ole välttämätön suurimmalle osalle ihmisistä. 1980-luvun lopussa ja 1990-luvun alussa kännykkää pidettiin vain juppien käyttötavarana. Se on vain eräänl. muotilelu nykyään ja ihmiset palvovat ehkä tietämättään näitä suuria matkapuhelinvalmistajia, jotka vain rikastuvat ihmisten sokeasta joukkokäyttäytymisestä. Nytkin tänään (3.11.) tuli tieto, että vuoden 2002 kahdestakymmenestä eniten ansainneesta suomalaisesta ei listalla ollut muita kuin nokialaisia. Nokia tulee sitä paitsi olemaan tulevaisuudessa (jos ei romahdusta tule aikaisemmin) eräs lopullisen pedon merkin (miksosiru) kehittäjistä; näin arvelen.

Terv. Olli

[Takaisin](#)